

115

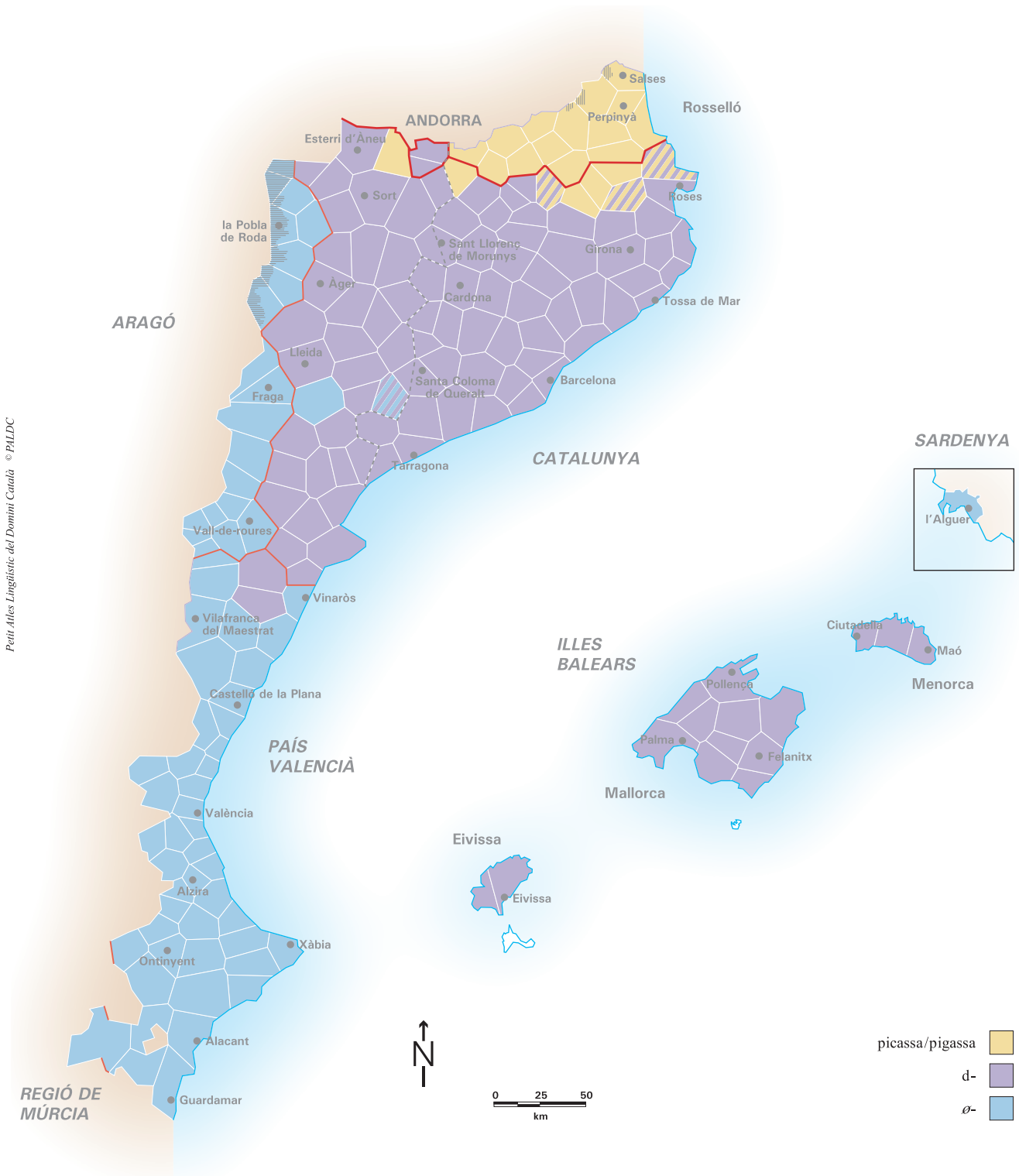
Pèrdua de *d*- inicial en *destral*

(ALDC, II, 303. La *destral*)

La *d*- inicial del català (< D- llatina) es manté normalment. Són una excepció els parlars valencians i de la Franja que han reduït la dental al grau zero en el mot *destral* (< llat. DEXTRALE '[destral] amansosa, manejable') que ha passat a *estral* (pronunciada sovint *astral*) probablement per la freqüència del context *una destral* on, quedant la *-d*-intervocàlica, tendeix a desaparèixer (cf. *criada*, mapa 116, *mocador*, mapa 117), com ha passat igualment en *a destall* > *a estall* (cf. ALDC, IV, mapa 779). L'alguerès *rastal* és un cas particular amb una pèrdua de *d*- lligada

a l'adstrat sard: *dastral* > *drastal* > [la] *drastal* (per metàtesi) > [la] *rastral* per rotacisme de la *-d*- com en el cas de *pedra* > *perra*.

Picassa, der. de *picar*, d'origen expressiu (amb la var. sonoritzada *pigassa*), és mot propi del ross. i parlars sudpirinencs; inicialment, designava la 'destral dels llenyataires', dotada d'un mànec més llarg que el de la destral corrent; figurava amb aquella definició al *DG_I* (1932), reduïda a 'destral' des del *DIEC_I* (1995).

Petit Atlas Lingüístic del Domini Català © PALDC